

oznámenie to prišlo v známosť žalujúcej firmy a ona by sa škody nebola vyvarovala, lebo žalobníčka ani netvrdila, tým menej ale preukázala, že jej majiteľa prípadne zamestnanci v kritickom čase, t. j. v decembri 1920, čítali na Slovensku vychádzajúce časopisy.

Bolo zaiste v zájme žalobníčky, aby súd toto čítanie slovenských časopisov považoval za preukázané, lebo len z toho by sa na príčinnú súvislosť medzi údajným opomenutím správy čsl. štátnych dráh a škodou žalobníčke spôsobenou usudzovať mohlo. Majúc taký zájem bola ale žalobníčka dľa § 269. o. s. p. aj povinná, ono čítanie časopisov, na Slovensku vychádzajúcich, svojimi majiteľmi, resp. zamestnancami preukázať, a není oprávnená túto svoju dokazovaciu povinnosť na stranu žalovanú presunúť.

Není tedy daná príčinná súvislosť údajného opomenutia správy čsl. štátnych dráh so škodou žalobníčke spôsobenou. Bez tejto príčinnej súvislosti je ale tá skutková okolnosť, že správa čsl. štátnych dráh zanedbala verejne oznámiť ztratu razítka stanice Bánoviec, pre spor zcela ľahostajná a javí sa dokazovanie tejšej nepotrebným. Neprehrešil sa preto odvolací súd, pominuv dôkazy o tejto ľahostajnej skutkovej okolnosti žalobníckou nabídnuté, proti platným formálneprávnym pravidlám a preto N. S. dovolanie žalobníčky rozsudkom zamietol.

Rv III. 251/24 z 26. X. 24.

Právnu domnienku, že manželka bola spolunabývatelkou pri nabývaní majetku za trvania manželstva, nepodvráti ani tá skutočnosť, že nabývací úkon bol uzavrený len v mene manžela.

Podľa skutkového stavu, pozemky zapísané v poz. kn., ktoré si žalobník právom vlastníctva prisúdiť žiada, a jeho manželka kúpili smluvou z 25. IV. 1897. a vlastnícke právo na kúpené pozemky bolo na ich meno v rovných častiach vložené do pozemkovej knihy.

Zistená je ďalej skutočnosť, že K. O. uzavrel sňatok s B. H. dňa 13. VI. 1894 a že K. O., — ktorý zomrel 7. VI. 1908, — ačkoľvek po uzavrení kúpy ešte 11 rokov žil, nenapadol vklad vlastníckeho práva, ktorý sa stal na polovicu spornej nemovitosti k dobru jeho manželky.

Právnym pravidlom je, že za trvania manželstva úplatnou smluvou nadobudnutý majetok je koakvizíciou a práva domnienka je, že manželka bola spolunabývatelkou pri nadobudnutí majetku, za trvania manželstva nadobudnutého.

Na podvrátenie tejto právnej domnienky nestačí ani skutočnosť, že nabývací úkon bol len v mene jedného z manželov uzavrený, — ani výkázanie toho, že manžel (resp. manželka) mal osobitný majetok.

Zreteľom na horejšie právne pravidlo a na uvedený skutkový stav, — správne dospel odvolací súd k tomu právnomu záveru, že sporná polovica majetku, — jako majetku spolunadobudnutého, bola vlastníctvom manželky K. O., ktorou ona jako vlastníčka právom mohla disponovať, pokiaľ majetok ten kúpený bol za trvania manželstva K. O. a jeho manželky, — rodičov žalobníka.

Z horejšieho nasleduje, že odvolací súd neporušil žiadne formálne, ani materiálne právne pravidlo, keď žalobu zamietnul.

Rv III. 134/24 zo dňa 2. X. 24.

Rôzne zprávy.

Z advokátskej komory v Turčianskom Sv. Martine. Táto upozorníve všetkých svojich členov, že z iniciatívy Dra Jozefa Dolanského, ministra spravodlivosti, utvorená bola Československá spoločnosť pre trestné právo, ako odbočka »L'Association internationale de Droit pénal«.

Členovia Československej spoločnosti pre trestné právo sú súčasne členmi spomenutej »Associácie« a za ročité členovské príspevky 20 frankov dostávajú publikácie »Bibliothèque internationale de droit pénal«.

Advokátska komora snažne odporúča svojim členom vstupovať do tejto novej organizácie, ktorej účelom je studium účinného boja proti zločinnosti a najmä otázka internacionálneho trestného práva.

*

Advokátska komora v Turčianskom Sv. Martine upozorňuje všetkých svojich členov, že v Znojme účinkuje inkasačná kancelária Jiří Rübstein. Pohľadavky kupeckých firiem dáva si cedovať a pri súdoch vystupuje jako žalobná stránka. Má takmer pri každom súde na Morave svojich agentov a uchádza sa o spoluprácu u advokátov. Týmto navrhuje podmienky nedôstojné advokátskemu stavu, ponúka útraty právneho zastúpenia podľa výšky vymoženej požiadavky a pri nedobytnosti len náhradu hotových trov.

Advokátska komora v Brne vyslovuje, že prijatie zastupovania Rübsteinerovskej firmy a to zastupovania pod udanými podmienkami považovať bude disciplinárnym previnením.

Advokátska komora upozorňuje na toto všetkých členov a dodáva, že so zásadným stanoviskom brnenskej komory súhlasí.

Turčiansky Sv. Martin, dňa 14. februára 1925.

*

Disciplinárny súd advokátskej komory v Turčianskom Sv. Martine nálezom č. 580/1924/IV oslobodil Dra ..... , advokáta, od disciplinárnej obžaloby a tento nález doručený bol obvinenému v slovenskom znení.

Advokát podal žiadosť založenú na § 2. zák. čís. 122/1920 a žiadal, aby mu nález bol aj v maďarskej reči doručený.

Disciplinárny súd komory túto žiadosť zamietnul, dôvodiac, že pre advokátsku komoru a jej súd smerodajným je § 3. jazykového zákona a nie § 2. Teda komora povinná je oprávnená v menšinovej reči predložené podania vybaviť, ale na rozdiel od § 2. doslovné znenie § 3. nehovorí, že by sa toto vybavenie muselo diať v reči podania.

Menovaný advokát proti tomuto usneseniu podal jazykovú sťažnosť na ministra spravodlnosti podľa § 7. jazykového zákona.

Minister spravodlnosti výnosom č. 36.229/24 nevyhovел tejto sťažnosti a správnym uznal stanovisko disciplinárneho súdu.

Proti výnosu ministra spravodlnosti menovaný advokát podal sťažnosť na Najvyšší správny súd.

Táto sťažnosť vyhotovená a podaná bola v reči maďarskej.

Najvyšší správny súd pod číslom 22412/24 odmietol túto sťažnosť, dôvodiac, že vzniknul spor o použitie jazyka, ktorý má riešiť Najvyšší správny súd, v tomto prípade v Turčianskom Sv. Martine, kde má sídlo disciplinárny súd advokátskej komory. Keďže v súdnom okrese v turčianskeho sv. martinskom nebýva 20% štátnych občanov maďarského jazyka, preto sťažnosť mohol podať menovaný advokát jedine v jazyku štátnom. Preto Najvyšší správny súd v maďarskom osnovaní podanú sťažnosť, ako neprípustnú odmietnul podľa § 21. zákona o správnom súde.

*

Číslo 101/1925. I.

Dr. X. oznamuje, že je spoločníkom fy Fr. Y. a Dr. X., továrňa na rum a likéry v N. Mieni z firmy vystúpiť a z registra sa dať vymazať, ak mieni dovoliť spoločníkovi, aby doterajšiu firmu nezmenene mohol ďalej upotrebovať.

Dr. X. žiada si od komory vysvetlenia, či komora totiž v takomto prípade zapíše ho do soznamu členov?

Usnesenie.

Advokátska komora v Turčianskom Sv. Martine žiadateľa uvedomuje, že v tomto prípade nemohla by považovať ho v udanom priemyselnom podniku úplne neinteresaným. Vystúpenie z firmy, vymazanie z registra značia len formalitu. Majetkovú zainteresovanosť zatajovať síce možno i pred advokátskou komorou, ale jednako komora nemohla by súhlasiť, aby pod menom Dr. X. jestvovala aj advokátska kancelária, aj tovarňa na rum a likéry. Takýto stav nesrovnáva sa s dôstojnosťou advokátskou.

Pri posudzovaní prítomnej veci toto stanovisko je pre advokátsku komoru smerodajným a podľa toho by pokračovala komora, jestli by žiadateľ podal prosbu, aby bol do zoznamu advokátov zapísaný.

Turčiansky Sv. Martin, dňa 4. apríla 1925.

Z ministerstva spravodlnosti. Číslo 5509/25. Aby sjednoceno bylo označování oficiálních sbírek rozhodnutí nejvyššího soudu, jak v rozhodnutích soudů samých, tak i ve výnosech, sděleních a zprávách nařizuje ministerstvo spravodlnosti po dohodě s presidiem nejvyššího soudu, aby sbírky rozhodnutí nejvyššího soudu označovány byly takto:

1. Sbíрка rozhodnutí nejvyššího soudu, pořádaná presidiem nejvyššího soudu a redigovaná druhým presidentem Drem Vážným, »Sb. n. s.« (německy »Slg. O. G.);

2. Sbíрка rozhodnutí nejvyššího soudu pořádaná ministerstvem spravodlnosti »Sb. m. spr.« (německy »Slg. J. M.«).

Je-li nutno zvláště označiti, zda-li jde o rozhodnutí trestní nebo civilní, buď ke shora uvedené zkratce dodáno ještě: »civ.« nebo »tr.« (německy »Ziv.« nebo »Str.«).

Místní udání data a čísla jednacího toho kterého rozhodnutí nejvyššího soudu, které uveřejněno bylo v jedné z oficiálních sbírek, buď uvedeno toliko běžné číslo, pod nímž rozhodnutí ve sbírce bylo uveřejněno (na př. Sb. n. s. »tr. č. 454«).

Devátý mezinárodní vězeňský sjezd. Ve dnech 4. až 10. srpna t. r. koná se v Londýně devátý mezinárodní vězeňský sjezd. V mezinárodní vězeňské komisi, která sjezd pořádá, je zastoupeno 21 států, mezi nimi naše republika. Komise uspořádala dosud (od roku 1872) osm mezinárodních sjezdů, které z užšího okruhu t. zv. vězeňské nauky postupně rozšiřovaly svůj zájem i na jiné otázky trestního práva i řízení. Zejména problémy trestního práva mládeže, podmíněčně a neurčité odsouzení, otázka krátkodobých trestů na svobodě, zaměstnání vězňů byly opětovně předmětem jednání, jehož výsledky spoluúčovaly nezřídka vývoj trestního zákonodárství. Pro letošní sjezd bylo podáno z Československa deset referátů z celkového počtu 139. Práce sjezdu je rozdělena na tři sekce: zákonodárnou, správní a sekci preventivních opatření. V první sekci bude jednáno o otázce oportunity a legality, o náhradách krátkodobých trestů, o neurčitém odsouzení v boji proti zločincům, kteří se dopustili trestných činů méně závažných, a o tom, jak napomáhati uskutečnění individualisace trestu. V druhé sekci bude debatováno o zvláštní vazbě pro zpětné zločince, o zařízeních pro zkoumání vězňů, o třídění vězňů, o úsporách vězňů. Třetí sekce bude se zabývat kontrolou osob podmíněčně propuštěných a odsouzených, opatřeními proti mezinárodním zločincům, ochranou proti škodlivému vlivu vyobrazení a kinematografů, o opatřeních proti osobám nenormálním a o umístování dětí v rodinách k nucené výchově. Kromě toho pořádá se mezinárodní anketa o organizaci soudnictví mládeže a jeho výsledcích, jakož i o zárukách vyšetřovací vazby v jednotlivých zákonodárstvích. Sjezd koná se v místnostech »Imperial Institutu South Kensington« (u Hydeparku) a mohou se ho

účastníci oficiální zástupci vlád, členové parlamentů, státních rad a podobných sborů, členové Institut de France a Národních akademií, profesori, docenti a lektori vysokých škol, úředníci ministerstev spravedlnosti, vnitra a zahraničí, jakož i vězeňské správy, soudci, advokáti, zástupci vězeňských společností, členové společností pro ochranu mládeže a pro péči o propuštěné trestance, členové výboru pro přípravu sjezdu, osoby významné pracemi z oboru vědy práva trestního a nauky vězeňské, osoby zvláště pozvané mezinárodní vězeňskou komisí. Sjezdový poplatek činí 1 libru šterl. Účastníkům dostane se přípravných prací sjezdových a výtisků sjezdových publikací (Actes du Congres). Jazyk francouzský jest oficiální řečí sjezdovou, avšak připouští se též jazyk anglický a německý. Účastníci sjezdu hlaseť se tajemníku A. J. Wall Esg. Home Office, Withehall, London, jemuž budíž zaslán sjezdový poplatek. Zástupcem Československa v mezinárodní vězeňské komisí jest odborový přednosta ministerstva spravedlnosti Dr. Emerich Polák.

Literatura.

JUDr. Richard Bébr: **Zákon z 9. října 1924 čis. 221 Sb. z. a nař. o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří a jeho význam pro ústavní zaopatření pojištěncův a příslušníkův jejich rodin.** V Praze 1925, str. 18. Vyšlo v knihovně Svazu českých okresů a nákladem tohoto svazu. Autor, sekční šéf ministerstva veřejného zdravotnictva a tělesné výchovy, obrá se důsledky, jež velikolepé dílo sociálního pojištění bude mít pro veřejné ústavy léčebné a pro činitele, kteří jsou finančně interesováni na zřizování a vydržování dotyčných ústavů. Autor nejdříve vytýká rozdíly, jež v oboru nemocenského pojišťování se objevovaly mezi zeměmi českými a Slovensku. Nepříznivější pro státní pokladnu byla na příklad ustanovení § 9. zák. čl. XXI : 1898 a § 206. zák. čl. XIX : 1907; § 55. zák. čl. XIX. 1907; § 3 lit. c) a lit. e) zák. čl. XXI : 1908. nepříznivější pro pokladnu nemocenské byla ustanovení § 59. zák. čl. XIX : 1907.

Na to autor vylučuje, jaké změny nový zákon o sociálním pojištění naproti dosavadnímu stavu provedl; jsou to zejména §§ 149, 153, 145 až 147, 149, jichž dosah autor podrobně vyšetřuje. Treba plně souhlasiti s autorem, že jest nutno, aby byly dříve ještě, než-li zákon o sociálním pojištění vejde v účinnost, jed notně upraveny předpisy o úhradě léčebných výloh ve veřejných ústavech léčebných (na Slovensku zákon čl. XXI : 1898, v zemích českých různé dosti staré předpisy, zejména i vzhledem k mezinárodním smlouvám. Spisek Dra Bébra možno jako velmi instruktivní vše doporučiti. L.

Prof. Dr. Egon Weiss: **Das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch. Praha 1924.** (Refer. Dr. Jozef Singer.) Pôvodca, ktorý je i členom komisie vládou našou menovanej pre vypracovanie nového občianskeho zákonníka, vydaním týmto vyhovel už dávno pocífovej potrebe. Dosavád nemali sme vydania občianskeho zákonníka v terajšej jeho platnosti nielen v československom, ale ani v nemeckom jazyku. Prof. Weiss predkladá tu občiansky zákonník v tom obsahu jako toho času platí. Cieľom prehľadu osobite označuje kolmými čiarami predpisy nové, totiž všetky, ktoré neboly obsažené v pôvodnej osnove, jako i iné predpisy, ktoré sa vzťahujú na občianske právo. Upotrebitelnosť vydania zväčšuje mimo toho, že obsahuje vedecky vybrané judikáty. Dosavadné vydania maly i tú chybu, že judikáty neboly v nich presne vyjadrené, ale len označené heslami a poukazmi na sbierky judikátov, ktorých čitateľ mohol len v tom prípade upotrebit, keď mal sbierky judikátov rakúskych z dávnej doby, ktorej výhody slovenskí právnicki zpravidla nemali, pretože zriedka mali príležitosť tiež študovať, takže v takýchto vydaniach sdelení mnohé číslice boly štúdiu len na závalu. Významné je toto vydanie zvlášte pre